

тогава говорилъ за петъ военни комисари. Thielau се надѣва, че цѣлата работа ще успѣе, а сполучи ли, той лично мисли, че следъ две години Румелия щѣла да бжде наша—unnatürliche Stellung Ost-Rumeliens [неестественото положение на Източна Румелия]. Сега презъ временното управление не можело нищо ново да се предприеме, трѣбвало само предпазлива политика, отъ нея много зависѣло. Предложенията не трѣбвало да се разгласяватъ до 2—3 дена преди Събранието, страхъ. Работата не трѣбвало да се протака, до два месеца трѣбвало да бжде вече свършена. Удобрява новитѣ избори за окръжнитѣ съвети, особено пъкъ назначението на руски офицери за комисари, веднага си ги записа. Трѣбвало да се спечелятъ турцитѣ, тѣ щѣли да дадатъ много гласове съ помощта на Нихадъ паша. Еренротъ е съобщилъ официално на агентитѣ, че Цанковъ билъ отстраненъ отъ кюстендилската комисиия, grosse Genugthung [голѣмо удовлетворение]. Трѣбвало да бждемъ добре съ дипломацията, особено по турскитѣ работи съ Англия и Италия. Самото Събрание да не траело повече отъ единъ часъ, да кажели а или б, председателятъ да бждѣлъ добъръ (азъ: Т. Икономовъ) и веднага да се разотидѣли, параходитѣ да бждѣли готови въ Русчукъ и Ломъ, та веднага да заведѣли народнитѣ представители по мѣстата имъ, за да не се съберѣлъ нѣкой Rumpfparlament (непълно Народно събрание). Следъ това да не се взималъ въ министерството ни единъ отъ отърканитѣ вече консерватори, макаръ че Грековъ билъ сигурно вѣренъ на княза — той би трѣбвало да замине съ княза. Не му остава друго. Освенъ, може би, Балабановъ. Народното събрание: мисли да заседава само за бюджета и за важни работи (жельзници) и т. н., всѣкога ad hoc, князътъ да не взималъ върху си тежката отговорностъ за това. Ако работата не сполучела, положението на българитѣ не щѣло да бжде лесно. Нека не забравятъ чл. 1 и 2 отъ Берлинския договоръ. България е principauté [княжество], а не република, и князътъ се избира и въ cas de vacance [когато е опразненъ престолътъ] съ позволенieto на Портата и Великитѣ сили, та една румънска окупация (да не говоримъ и за австрийска) била твърде възможна. Той узна съ интересъ, че въ Румелия хората сж добре оценили работата. Становището, което трѣбва да се земе по отношение на публичния печатъ: когато се нѣщо изнесе противъ особата на княза, веднага да се завеждалъ сждебенъ процесъ wegen Verleumdung [за клевета], а не като нарушение на печата. Добре било, че Еренротъ е начело, той билъ съ тежестъ у всички партии; много особено било, че руски генералъ върши това нѣщо. Говори и за повикване на специалисти отъ Чехия, Хърватско, Далмация, особено юристи. Да се създадѣлъ държавенъ съветъ отъ туземци и чужденци за изработване на закони, ала да бждѣлъ малъкъ, не повече отъ 10 души, може би и 8. На мѣстнитѣ хора трѣбвало